

Smútok nočných nádraží

Pavol Hammel

Nekonečný tunel noci,
do tmy sa zabodol clivý hvizd.
V starom kufri zvláštny pocit,
že vlakom návratov musím ísť.

Pocestujem aj keď neviem celkom presne kam.
Šaty svojich nočných túžob denne prezliekam.
Odložil som do úschovne ukradnutý sen.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.

Na peróne dym a sadze,
na slepej koľaji opustený vlak.
Ešte nespím, ešte vládzem,
vidím sa v zrkadle olejových mlák.

Pocestujem aj keď neviem celkom presne kam.
Ešte nespím vďaka štyrom holým žiarovkám.
Každá kreslí v inom uhle môj sediaci tieň.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.

Pocestujem aj keď neviem celkom presne kam.
Ešte nespím vďaka štyrom holým žiarovkám.
Každá kreslí v inom uhle môj sediaci tieň.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.

Nekonečný tunel noci,
do tmy sa zabodol clivý hvizd.
V starom kufri zvláštny pocit,
že niekam za tebou musím ísť.

Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.
Ešte stále, stále, stále,
ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.
Ešte nespím, ešte vládzem, ešte stále bdiem.
Ešte stále, stále, stále...